

Решение № 60007

Номер 60007

Година 11.01.2021

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 17.11

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от Златанова

Гражданско I инстанция дело

номер

20195440100803

по описа за

2019

година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Ищецът „. за К. на П. задължения“ ООД – С, представлявано от Тервел Янчев Кънчев е предявил обективно съединени установителни иски с правно основание чл. 422, във вр. с чл. 415 от ГПК срещу А. М. Г. с настоящ адрес в гр. Смолян, с които се иска да бъде установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумите, присъдени в издадената срещу него Заповед за изпълнение на парично задължение по ч.гр.д. № 912/2018 г. на РС - Пещера, а именно: 1 543,02 – главница; 380,15 лв. договорна лихва за периода 28.05.2017 - 12.01.2018 г.; 66,83 лв. лихва за забава за периода 01.06.2017 – 26.05.2018 г. – датата на подаване на заявлението, както и законна лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до окончателното погасяване на дълга. Сумите са уточнени в уточняващата молба на ищеца с вх. № 6756/29.11.2018 г. при РС – Пещера.

Претендира присъждане на деловодните разноски в заповедното и в исковото производство.

Фактическите твърдения на ищеца се свеждат до следното:

Ищецът е подал Заявление по чл. 410 ГПК, въз основа на което е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение. Същата е връчена на А. М. Г. при условията на чл. 47, ал. 5 от ГПК, в резултат на което и съгласно чл. 415, ал. 1, т. 2 от ГПК, за „. за К. на П. задължения“ ЕООД възниква правен интерес от завеждане на установителен иск за вземанията на дружеството срещу него.

Заповедта за изпълнение е издадена за вземане, възникнало по Договор за стоков кредит № 261462/28.04.2017 г. между „*** като Кредитор и А. М. Г. като Кредитополучател, сключен при спазване на разпоредбите на Закона за потребителския кредит. Подписвайки договора за стоков кредит, кредитополучателят заявява, че му е предоставена своевременно преддоговорна информация по чл. 5 от ЗПК и Общи условия с оглед вземане на информирано решение за сключване на Договора за кредит, както и че е запознат с Тарифата за лихвите, таксите и комисионите. С подписването на Договора Кредитополучателят удостоверява, че е получил и приема Общи условия за същия, както и че те са неразделна част от Договора. Съгласно чл. 16 от Общите условия кредиторът има право да прехвърли на трето лице правата си по договора за кредит.

По силата на Рамков договор за прехвърляне на парични задължения (цесия) от 29.09.2017 г. на основание чл. 99 от ЗЗД между „****, ЕИК **** и „. за К. на П. задължения“ ЕООД, ЕИК **** и Приложение № 1.1 към него от 12 януари 2018 г., вземането е прехвърлено в полза на „. за К. на П.

задължения“ ЕООД изцяло с всички привилегии, обезпечения и принадлежности. Съгласно Договора за стоков кредит № 261462/28.04.2017 г., Кредиторът отпуска на Кредитополучателя стоков кредит в размер на 1 587,43 лева за закупуване/заплащане на стоки и/или услуги, продавани от „ТБ“ ЕАД, както и за сключване чрез „****“ на застраховка. Сумата на кредита, предоставена за закупуването на стоките и/или услугите, се усвоява еднократно, безкасово по сметка на Търговеца „ТБ“ ЕАД, а сумата, предоставена за финансирането на застраховката, се усвоява еднократно, безкасово по сметка, посочена от Застрахователите. Кредитът е следвало да бъде върнат на 24 месечни вноски в размер на по 96,78 лв., включващи главница и договорна лихва, съгласно погасителен план. Непогасената главница е в размер на 1 543,02 лв..

В чл. 6 от процесния Договор за стоков кредит страните са уговорили фиксиран лихвен процент, който към датата на сключване на договора е 39,59 % годишно или 0,1100 % на ден. Начислената и непогасена договорна лихва за периода 28.05.2017 – 12.01.2018 г. е в размер на 380,15 лева.

А. М. Г. е преустановил плащанията по Договор за стоков кредит на 01 юли 2017 г.. Съгласно чл. 12.1. от Общите условия, които са неразделна част от Договора за стоков кредит, при допусната забава в плащанията на главница и/или на лихва над 90 дни, целият остатък от кредита става предсрочно изискуем. В настоящия случай предсрочната изискуемост е обявена на 29 януари 2018 г. Ответникът дължи на основание чл. 12 от Общите условия и чл. 86 от ЗЗД и обезщетение за забава /мораторна лихва/ върху непогасената главница, която се начислява за всеки ден забава, считано от 1 юли 2017 г. - датата на преустановяване на вноските по кредита – 01.06.2017 г. до датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение в съда – 26.05.2018 г. в размер на 66,83 лв., както и законната лихва от момента на подаване на заявлението до окончателното изплащане на дължимите суми.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът чрез назначения особен представител адв. ЛС депозира отговор на исковата молба, с който оспорва исковете като неоснователни. Твърди, че липсва активна процесуална легитимация за дружеството-ищец както за депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, така и за предявяване на установителните искове.

Въвежда твърдения за нищожност на клаузи от Договора за стоков кредит №261462 от 28.04.2017 г. Договореният в чл. 6 от Договора фиксиран лихвен процент нарушава законови разпоредби и морала. В настоящия случай уговорените между страните лихви и неустойки не обезпечават възстановяването на вреди от неизпълнение, а евентуални такива от несъществени и неприсъщи за Договора за кредит задължения. Налице е противоречие с принципа на добросъвестността, защото уговорките в Договора са свързани с реално неизпълними задължения. Касае се за клаузи в договора за кредит, които прикриват претенция на кредитора за лихви, многократно надхвърляща трикратния размер на законната лихва. Няма представени доказателства по делото, установяващи усвояването на кредитното задължение от страна на ответника. Няма данни относно изпълнението на задълженията на първоначалния кредитор съгласно чл. 3 от Договора за стоков кредит №261462/28.04.2017 г.. Представеният касов бон установява извършеното плащане с кредитна карта. Няма представени доказателства същата да е обвързана с Договора за стоков кредит и да е издадена в изпълнение на задълженията на Банката.

Не се установява от представените към исковата молба доказателства да е било извършено надлежно обявяване на кредита за предсрочно изискуем на ответника. Не се доказва дължимостта на общия размер на главница и определените договорни лихви по Договор за стоков кредит № 261462/28.04.2017 г. от ответника, както към момента на подаване на заявлението, така и към момента на предявяване на исковата молба.

Оспорва кредитът да е усвоен от ответника; оспорва наличието на основанията за настъпването на предсрочна изискуемост; оспорва надлежното обявяване на предсрочна изискуемост, вкл. и определянето на срок за доброволно изпълнение.

Моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни.

С определение № 60526/08.07.2020 г. съдът е конституирал като трето лице – помагач на ищеца „С. за С. на вземания“ ЕАД, представлявано от ДББ. В писмена молба поддържа исковата молба на ищеца и моли предявените искове като основателни да бъдат уважени. Претендира присъждане на деловодни разноски за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание ищецът не се представлява, в писмена молба поддържа исковете и моли да бъдат уважени по изложените съображения по същество, като претендира да му бъдат присъдени деловодните разноски.

За ответника назначеният особен представител адв. Л. С* в писмена молба поддържа отговора на исковата молба и излага съображения по същество. Моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Съдът след като обсъди становищата на страните и събраните по делото доказателства, установи от фактическа и правна страна следното:

По заявление по реда на чл. 410 ГПК, подадено на 05.06.2018 г. от заявителя „. за К. на П. задължения“ ООД срещу длъжника А. М. Г. е образувано ч.гр.д. № 648/2018 г. на РС – Р*. С влязло в сила определение № 557/05.06.2018 г. същото е прекратено и изпратено по подсъдност на РС – Пещера по постоянния адрес на длъжника.

В тази връзка пред РС-Пещера е образувано ч.гр.д. № 912/2018, по което Пещерският районен съд е издал заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 304/04.07.2018 г., с която е разпоредено длъжникът А. М. Г. да заплати на кредитора „. за К. на П. задължения“ ООД сумата от **1543,02 лв.** главница, дължима по Договор за стоков кредит № 261462/28.04.2017 г.; **380,15 лв.**

договорна лихва за периода 28.05.2017 – 12.01.2018 г., **66,83 лв.** лихва за забава за периода 01.06.2017 - 26.05.2018 г., ведно със законната лихва от подаването на заявлението – 05.06.2018 г.

до окончателно заплащане на дължимата сума, както и разноски по делото в размер на **239,80 лв.**, от които 39,80 лв.- съдебни разноски за ДТ и юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лв..

Тъй като заповедта е връчена на длъжника при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК, с разпореждане № 1345/17.09.2018 г. съдът е указал на заявителя, че в едномесечен срок може да предяви иск за установяване на вземането си срещу длъжника по издадената заповед за изпълнение, като довнесе дължимата ДТ.

Разпореждането е връчено на заявителя на 03.10.2018 г. и на 29.10.2018 г. ищецът е подал настоящата искова молба пред РС – П*, по която е образувано гр.д. № 1406/2018 г.. Същото е прекратено с влязло в сила определение № 389/17.07.2019 г. и е изпратено по подсъдност на СмРС по настоящия адрес на ответника.

По този повод е образувано настоящото гр.д. № 803/2019 г. на РС – Смолян.

Исковете са процесуално допустими, като предявени между надлежно легитимирани страни – цесионера и длъжника по кредитното правоотношение и в предвидения едномесечен срок по чл. 415, ал. 1 ГПК, като предмет на исковете са сумите, за които е издадена заповедта за изпълнение по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 912/2018 г. на РС – П*..

Видно от представения Договор за стоков кредит № 261462, сключен на 28.04.2017 г. между „*** и А. М. Г., посоченото дружество е предоставило на ответника стоков кредит в размер на 1 587,43 лв. за закупуване на музикален смесителен пулт на стойност 1399 лв. от „ТБ“ ЕАД, който същият е следвало да върне на 24 погасителни месечни вноски по 96,78 лв. всяка, платими на 28-мо число от месеца, при ГПР 47,62 % и фиксиран ГЛП 39,59 %, обща сума за погасяване 2 322,72 лв., с включена еднократна застрахователна премия в размер на 188,43 лв.. Първата вноска е с падеж 28.05.2017 г., а последната – 28.04.2018 г., съгласно погасителния план.

В чл. 3 е предвидено, че сумата на кредита се усвоява еднократно, безкасово, по сметка на търговеца – продавач на стоките, а сумата, предоставена за застраховка, се усвоява еднократно, безкасово по сметка на застрахователя.

В чл. 4 е договорено, че кредитът се погасява чрез сметка IBAN ***, съгласно погасителния план.

В чл. 5 от общите условия на договора са определени такси и комисионни и разходи по събирането на кредита. В чл. 7 е посочено, че дължимите вноски за главница и лихва се събират служебно от кредитора на падежната дата от авоара по сметката за погасяване на кредита. /За посоченото заемателят се е съгласил с чл. 8 от договора./ В случай на просрочие вноските се събират при всяко постъпване на суми по сметката до погасяването на просрочието.

В чл. 12 от ОУ са договорени условията за забава и последиците от забавата.

За извършената покупка на смесителен пулт е издаден служебен касов бон на 28.04.2017 г., в която е посочено плащане на сумата от 1 399 лв. с ДДС с кредитна карта ДСК Директ. Като клиент е посочен ответникът А. Г..

По силата на договор за покупко-продажба на вземания от 29.09.2017 г. „*** е прехвърлило на „. за К. на П. вземания“ ООД П. и изискуеми вземания на продавача от длъжници, произтичащи от договорите за кредити, посочени в приложение № 1 към договора, заедно с всички привилегии, обезпечения, изтекли лихви и др. принадлежности.

Видно от извлечението от приложение № 1 към договора за цесия, по т. 5222 е прехвърлено и вземането на „*** към ответника А. Г. по договора за стоков кредит от 28.04.2017 г. в общ размер 1 932,57 лв., от които остатък от главницата 1 587,43 лв., 380,15 лв. договорна лихва и 9,40 лв. наказателна лихва.

С потвърждение за сключена цесия продавачът – цедент е потвърдил настъпилото прехвърляне, извършено на 12.01.2018 г.

Цедентът „*** е упълномощил цесионера „. за К. на П. вземания“ ООД да уведомява от името на банката длъжниците по прехвърлените вземания.

С уведомление на АКПЗ, адресирано до А. Г., същият е уведомен за извършената цесия. По делото не се представят доказателства за връчване на това уведомление.

В хода на процеса с договор за продажба на вземания /цесия/ от 03.05.2019 г. ищецът „. за К. на П.

задължения“ ЕООД е прехвърлила свои вземания на третото лице - помагач „, за С. на вземания“ ЕАД. Видно от приложение № 1 от 03.05.2019 г. към този договор за цесия а прехвърлено и вземането към ответника, което към 03.05.2019 г. възлиза на 2 520,54 лв., в това число 1 543,02 лв. главница, 380,15 лв. договорна лихва, 66,83 лв. лихва за забава и 530,54 лв. такси/неустойки. Извършеното прехвърляне на вземанията по този договор за цесия е потвърдено от цедента с потвърждение от 03.05.2019 г.. С уведомително писмо цесионерът от името на цедента е уведомил ответника за така извършената цесия и че към 29.05.2019 г. общият размер на дълга му е 2 520,54 лв. и същият е бил поканен в 7- дневен срок от получаването на поканата да плати на цесионера цялото вземане. Не се представя доказателство за връчване на уведомителното писмо. Видно от заключението по назначената СИЕ, изготвена въз основа на представените по делото доказателства и при извършени проверки в счетоводствата на „***“ ООД, „АСВ“ ЕАД и „***“, на 28.04.2017 г. „***“ е превело по банкова сметка на “ТБ“ ЕАД по фактура № */28.04.2017 г. сумата от 1 399 лв., а по банкова сметка на ЗК „Групама“ сумата от 188,43 лв.. От страна на кредитополучателя е направена една погасителна вноска на 28.05.2017 г. в размер на 96,78 лв. и с нея са погасени 44,41 лв. главница и 52,37 лв. договорна лихва. Размерът на непогасената главница възлиза на 1 543,02 лв.; на договорната лихва – 3414,06 лв., начислена за периода 28.05.2017 – 12.01.2018 г. и на лихвата за забава – 68,63 лв., начислена от датата на забавата на плащанията до 05.06.2018 г. – датата на подаване на заявлението пред РРС.

Съдът кредитира заключението на вещото лице като обективно и компетентно изготвено.

Исковете са процесуално допустими, но разгледани по същество са неоснователни.

С установителния иск по чл. 422 от ГПК се цели да бъде установено по исков ред съществуването на вземането, за което е била издадена заповед за изпълнение по реда на заповедното производство. Целта на предявяването на този иск е да се установи безспорно наличието на вземането, за което е издадена заповедта за изпълнение, като подаването на възражение не води автоматично до отмяна или обезсилване на вече издадената заповед за изпълнение, а представлява само пречка същата да влезе в сила. В случай, че производството по иска по чл. 422 ГПК приключи с позитивно решение, тази пречка отпада и заповедта за изпълнение влиза в сила и придобива изпълнителна сила. По този специален установителен иск в тежест на ищеца е да докаже факта, от който произтича вземането, а на ответника - възраженията си срещу вземането.

Ищецът се явява материалноправно легитимиран да търси установяване дължимостта на сумите по заповедта за изпълнение, тъй като на основание сключения рамков договор за цесия със стария кредитор и подписаното между тях Приложение № 1, в което цедираното право е индивидуализирано по обем и обхват, вземанията на цесионера по договора за паричен заем са му прехвърлени по реда на чл. 99 ЗЗД. За да се прояви действието на договора за цесия между страните по него, е достатъчно постигането на съгласие между стария и новия кредитор. От момента на постигне на съгласието страните по договора за прехвърляне на вземания са валидно обвързани от него и цесионерът се явява носител на придобитите имуществени права. Приемането на цесията от длъжника и неговото участие при сключването на договора не е необходимо, но за да има действие спрямо него цесията следва му бъде съобщена от предишния кредитор – чл. 99, ал. 3 и ал. 4 ЗЗД. Уведомяването има за цел да обвърже длъжника с договора за прехвърляне на вземането и да го защити срещу ненадлежно изпълнение на задължението му. Изходящото от цедента уведомяване създава достатъчна сигурност за длъжника относно извършената замяна на стария кредитор и гарантира изпълнение на задължението му спрямо лице, легитимирано по смисъла на чл. 75 ал. 1 ЗЗД.

В закона липсва забрана съобщението за цесията по чл. 99, ал. 3 ЗЗД да бъде извършено от новия кредитор /цесионера/ по силата на нарочно упълномощаване от цедента. В този смисъл е установена и постоянната съдебна практика, напр. решение № 137/02.06.2015 г. по гр. д. № 5759/2014 г. на III г. о., ВКС. В случая доказателствата по делото сочат, че ищецът е бил упълномощен от цедента да уведоми ответника за извършеното прехвърляне на процесното вземане по смисъла на чл. 99, ал. 3 ЗЗД, което в случая, обаче не е направено.

Установеното задължение на цедента да съобщи на длъжника за прехвърляне на вземането, за да произведе то своето прехвърлително действие спрямо него и третите лица съгласно чл. 99, ал. 4 от ЗЗД, има за цел да защити длъжника срещу ненадлежно изпълнение на задължението му на лице, което не е носител на вземането. В този смисъл е Тълкувателно решение № 142-7 от 11.11.1954 г. на ОСГК, Решение № 123 от 2009 г., II т. о., ТК на ВКС, Решение № 640 от 2005 г., II г. о. на ВКС, Определение № 623 от 2009 г., II г. о., ТК на ВКС и др.. С писмено уведомление ищецът уведомява ответника, че е кредитор по вземането му по силата на договора за цесия. Доказателство за връчването му не се представя от ищцовата страна. В съдебната практика за редовно уведомяване се приема и връчването на уведомлението на ответника – заемател ведно с исковата молба. Това обаче не се отнася за случаите, при които исковата молба и приложеното към нея уведомление за

цесия се връчват на особен представител. В настоящия случай съдържащото се като приложение към исковата молба уведомление за извършената цесия между кредитора „*** и ищеца „ за К. на П. задължения“ ООД е връчено на назначения по реда на чл. 47, ал. 5 и 6 от ГПК особен представител на ответника. Съдът приема, че цесията не е породила действие спрямо длъжника, тъй като същият не е бил редовно уведомен за прехвърляне на вземанията по договора за заем в полза на ищеца. Връчването на съдебни книжа на особен представител на ответника представлява законова фикция за връчване на самия ответник. Тази фикция не може да замести действителното връчване на уведомлението за цесия, което поражда материалноправен ефект за прехвърлянето на вземането спрямо ответника, каквото е изискването на чл. 99, ал. 4 ЗЗД, поради което прехвърлянето на вземанията не е породило действие нито за третите лица, нито за длъжника. Ето защо не е налице една от предпоставките за възникване на претендираните вземания от ищеца спрямо ответника, което е самостоятелно основание за отхвърляне на исковете като неоснователни, без да бъдат обсъждани останалите елементи от фактическия състав на вземанията. Исковите следва да се отхвърлят като неоснователни, а разноски не следва да бъдат присъждани на ищеца. Ответникът не е направил разноски и такива не му се дължат. На основание чл. 78, ал. 10 ГПК на третото лице – помагач не се дължат разноски. Мотивиран от изложеното Смолянският районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни и недоказани предявените от „ за К. на П. задължения“ ООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. С, бул. „В Л.“ № 114, Е. М., представлявано от ТЯК обективно съединени установителни иски с правно основание чл. 422, във вр. с чл. 415 от ГПК срещу А. М. Г., ЕГН *, с настоящ адрес в гр. Смолян, ул. „П“ № 9, с които се иска да бъде установено по отношение на ответника, че дължи на ищеца сумите, присъдени в издадената срещу него Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК № 304/04.07.2018 г., издадена по ч.гр.д. № 912/2018 г. на РС – Пещера, за сумите: **1543,02 лв.** главница, дължима по Договор за стоков кредит № ***/**** г.; **380,15 лв.** договорна лихва за периода 28.05.2017 – 12.01.2018 г., **66,83 лв.** лихва за забава за периода 01.06.2017 - 26.05.2018 г., ведно със законната лихва от подаването на заявлението – 05.06.2018 г. до окончателно заплащане на дължимите суми. Решението е постановено при участието на третото лице – помагач на ищеца „ за С. на вземания“ ЕАД, ЕИК ****седалище и адрес на управление гр. С, бул. „Д-р П Д.“ № 25, сграда Л, . 2, О. 4, представлявано от ДББ. Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред СмОС в двуседмичен срок от връчването му. Решението да се връчи на страните, като на ответника чрез адв. Л. С.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: